

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Sabinus. 17. Februarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62968)

2. Sunt aliæ res creatæ in hoc mundo; nobis ut noceant, quodammodo factæ. Hæc Deo gratias, si quando tentabunt patientiam tuam; earum siquidem beneficio recordaris in exilio, non in Patriâ, te versari. Patere æquo animo, & tacitus tecum reputa, si tam molesta in terris, quid in inferno?

3. Considera, mundana quæque fluxa esse, Cælestia verò æterna. Moriuntur homines: Tempus tempori, Rex Regi succedit, præterit figura hujus mundi, extinguitur vita, evanescunt delicia. Pulcherrima, & perfectissima hujus mundi imperfectam effingunt divinæ pulchritudinis imaginem. *Tanquam fluxa pulchritudo, de stabili, & æternâ Dei pulchritudine.* Tertull.

S. SABINUS.

17. Februarii.

Quid enim proficit homini, si lucretur universum mundum, se autem ipsum perdat, & detrimentum sui faciat. Christus, Luc. 9.

Quis fidem habeat? plura Pont. Sabinus vidit, cum oculos senex amisit, quàm prius cum utrumque circumtulit? certè, quæ nulli oculo pervia sunt, arcana animorum & longè absentia perspexisse memorent.

H 4

morant.

morant. Et ecce adest hoc ipsum felicitat
 experturus Totila. Invitatus ad coenam fru-
 galem assidet, principem tamen locū Epif-
 copo Rex cedit. Paulò post miscet puer vi-
 num, & SABINO porrigit. Hic Totila pre-
 hensum clàm manu poculum regiâ manu
 ministrat, nec tamen fallit oculatissimum
 cœcum. Capit hic & totam fraudem bene-
 ficio ingenti pensaturus, inter risum, videat,
 ait, hæc manus. Præmium igitur nobilis
 pocillator tulit, sed malum alter maximum,
 qui auctor esse puero non dubitavit, ut me-
 rum veneno temperaret. Erat hic SABINO
 in Sacris Diaconus, & longævo seni infulam
 invidebat, suam (ut ipse quidem putabat)
 hæreditatem, sed contrà factum. Hoc enim
 etiam pervidens SABINUS, egregium Gany-
 medem prælibare jubet; deprehensus ille,
 & mortem longam, quam meruisse se vide-
 rat, altera morte, sed brevi præoccupatu-
 rus, impigrè ori poculum admovent; sed ra-
 pit è manu Episcopus, & i potius inquit,
 & Diacono nuntia, venenū me bibere, cz-
 terùm Episcopum illum minimè futurum.
 Simul cruce ducta poculum siccat. Non
 SABINUM, sed Diaconum bibisse dixisses,
 valuit enim hic, ille occidit. Sanitatem
 vulgò

vulgò alienam se bibere ajunt: id verū an sit,
nescio. Alienam certè SABINUS mortē bibit.

Ex Dial. S. Greg. l. 3. c. 5.

MEDITATIO

De salute anima nostra.

1. **A** Deo potens fuit hæc Christi JESU sententia, *quid enim proficit &c.* ut omnes [inquit S. Xaverius] ad meliorem frugem adduceret, si attentiori animo perpenderetur. Saluti consulendum; en! *unum necessarium*; huic creatus es, non dignitatibus, non scientiis, non voluptatibus. Id tamen non attendis, deque congregandis terrenis bonis diu noctuque cogitas?

2. Saluti incumbendum, nec levi nec sterili conatu. Quid agis miser? in comparandis divitiis, scientiis, honoribus, profundis sanitatem; sanctitatem parum attendis. Quid, amabo te, mortis articulo proderunt divitiæ? Quid honores? Quid scientiæ? planè nihil, si animæ detrimentū feceris. *Vbi salutis damnum, illic utiq; jam lucrum nullum est.* Cyp.

3. Sine morâ saluti adlaborandum, quia nimium anceps & dubia est salus procrastinantis. Vide, quantum temporis tua requirant negotia, & cave, ne totum absumat mundus. Supremo judicio de divitiis, & honoribus mirum erit silentium. Nunc tandem definias tempus, quod daturus es Deo. In deliciis malè positum, lachrimis deleas, ut paratus sis ad reddendam rationem. *Demus Deo aliquod tempus vita nostra, ne diem totū ista vanitas, & sollicitudo miseranda consumat.* Chrysol, H 5 S, SIM-